

Nyfikenhetsvandring 23 - avlad av den helige ande, född av Jungfru Maria

Bidrag från Bengt Pleijel
2006-01-01
Senast uppdaterad 2007-11-27

Detta är nyfikenhetsvandring 23 Kära nyfikna upptäcktsvandrare! Vi har berättat om barnen som via klädskaftet upptäckte ett helt nytt land, landet Narnia. När de först kommer in i detta land är det vinter. Allt känns kallt. De varelser de möter verkar frusna och rädda. Landet behärskas av den onda Häxan. Hon har spioner över allt. Allting kontrolleras. Men alla tänker på och drömmer om Aslan, lejonet, Konungen.. När sedan ryktet sprider sig att Aslan är på väg får man en ny ton i rösten och en nytt hopp i blicken. Ja, hela naturen börjar få liv. Snön smälter. Blommorna tittar fram, fåglarna sjunger. Alla ser fram mot att få möta Aslan. Något av denna befriande känsla kan vi ana då vi på nytt stannar till vid trosbekännelsens ord för att se vad som finns innanför. Vi har kommit till dessa ord: Avlad av den helige Ande, född av Jungfrun Maria. När du kommer in i dessa ord och börjar upptäcka vad där finns, kan du först se en ros. Rosens färg gläder ditt öga. Rosens doft får du andas in. Du stannar till, gläd dig, känner hur det friska livet strömmar in i dig. Här ligger så mycket tröst, glädje, kraft i dessa ord. Och jag gläder mig över att du kommer att glädja dig över den glädje som här finns. Nu är det bara så, och det vet du redan, att rosen växer på en stjälk och stjälkarna har taggar. Tar du klumpigt i rosens stjälk kan du få stickor i händerna. Ta emot rosen i dina varsamma händer och låten doften av himmel och salighet fylla ditt inre.

Andas lugnt!
manar

Avlad av den helige Ande, född av Jungfrun Maria Nu öppnar vi dörren som leder oss in i dessa ord i trosbekännelsen. Vi ska låta Doktor Lukas, han som skrev Lukas evangelium, leda oss. Han öppnar för oss en rosenträdgården. Vi får se och andas in många rosor under denna vandring. Vandring 23:

Avlad av den helige Ande, född av Jungfrun Maria Vi får stanna tillvid sex andningpauser: Gumfödelse Jungfrufödelse Marias reaktion Vår reflektion Sjung lovsång med Maria Möte med Maria

Innan Lukas berättar om Marias jungfrufödelse berättar han om en

1. Gumfödelse Vi åker hem till ett prästpar i Judéen. De heter Sakarias och Elisabeth.

De hade ett stort problem: De hade inga barn. Det finns föräldrar som har barn. Då har också de stora problem. Att ha barn ansågs som en Guds gåva. Sakarias och Elisabeth undrade varför Gud dragit undan sin välsignelse från dem. De hade ju bett så mycket om detta. Nu var de gamla. Mänskligt sett var det omöjligt för dem att få barn vid deras ålder. En dag hände det att Sakarias fick vara med om en märklig upplevelse i Jerusalems tempel. Han gjorde tjänst där. En gång om året fick en präst gå in och tända rökelsen på altaret. Bara en gång kom detta uppdrag till en präst. Det var tydligen inte så stor prästbrist på den tiden. Men nu faller den uppgiften på Sakarias. Det är ett stort ögonblick för den gamle Sakarias. Och ett dramatiskt ögonblick. Ty när Sakarias kommer fram till altaret är han inte ensam. När han ser upp, ser han att det inte är en mänsklig varelse, som står där. Det är en ängel. Och denne ängel presenterar sig: Jag är Gabriel som står vid Guds tron

och jag är utsänd att tala till dig

och ge dig detta glädjebud.

(Luk 1:19) Närvaron av denna himmelska gestalt gör Sakarias förskräckt. Frukten föll över honom, står det. Det första ängeln säger är: Var inte rädd, Sakarias. Och så får Sakarias höra budskapet om att hans drömmar och böner om att få en son skall bli uppfyllda. Det skall inte bli vilket barn som helst. Han skall bli Herrens redskap bland Guds folk. Han skall uppfyllas av helig Ande

redan i moderlivet.

Lukas 1:15) Hur reagerar Sakarias på detta? Det är omöjligt, säger Sakarias. Jag är ju gammal och min hustru är till åren. Vi kan inte få barn. Det är omöjligt! Alldeles omöjligt!! Och så berättas det att Sakarias, eftersom han inte tror ängelns ord, får vara tyst i nio månader. Vad fantastiskt: Prästen tyst i nio månader! Sakarias kan inte säga något till någon. Han kan inte berätta om sin upplevelse och sitt änglamöte ens för Elisabet, Han kan inte prata bort sin upplevelse. Han kan inte sprida några tvivel omkring sig. Detta, som ser ut som ett straff för Sakarias för hans otros skull, blir istället något som får honom att växa och mogna i tro. I nio månader får han för sig själv begrunda och bedja igenom det han hört och fått vara med om. Det är kanske ett gott råd till den som fått vara med om starka upplevelser!! Barnet som Elisabet föder fick namnet Johannes. Det betyder: Gud har visat sig nådig. Han fick längre fram i livet som yrke att bli Döpare.

2. Jungfrufödelse När Herren besöker sitt folk (Sakarias uttryck i en lovsång han sjöng, se Luk 1:68-79) rör han först vid två äldre människor, Sakarias och Elisabet. Sedan vid ett yngre par, Josef och Maria. Maria var inte gammal när detta hände. Fjorton, femton år ungefär. Josef var något äldre. De var trolovade med varandra. Att vara trolovad var något mycket mer än "att kila stadiet". De räknades som makar. Kvinnan tog sin mans namn. Om han dog före bröllopet räknades hon som änka. De räknades som makar. Men de låg inte med varandra. Inte förrän efter bröllopet. Det var mycket viktigt. Det hände något i Nasaret där Maria bor. Maria är alldeles ensam. Kolsvart i rummet. En liten ljusspringa lyser genom en fönsterglugg. Maria går och tänker på Josef, en ung snickare i Nasaret. De ska gifta sig om ett år. Men plötsligt är hon inte ensam längre. Någon står vid hennes sida. Hon hör en röst. Var hälsad du högtbenådade!

Herren är med dig. Det blir alldeles ljust. Maria ropar till. Hon sjunker ned. Hon sätter händerna för ögonen. Ljusskenet bländar henne. Maria blir hemskt rädd. Och sedan kommer det märkliga budskapet. Maria får höra hur hon skall föda en son. Och inte vilken son som helst. Han skall kallas den Högstes son. Och han skall sitta på Davids tron. När Maria får höra detta, undrar hon hur det skall ske. Hon har ju inte legat med någon man. Hon får till svar att barnet skall komma till genom ett ingripande från

Gud själv. Helig Ande skall komma över dig
och den Högstes kraft skall vila över dig.
Därför skall barnet kallas heligt och Guds Son.
(Lukas 1:35)

3. Marias reaktion När ängeln bebådar - talar om - för Maria att hon skall föda Guds Son, säger hon JA och ställer sig till Guds förfogande: Jag är Herrens tjänarinna, må det ske med mig som du har sagt.

(Luk 1:38) Maria säger JA till Gud. Hon tar emot Jesus i sitt liv. Och när hon sagt sitt JA till Gud vet hon vem hon är: Herrens tjänarinna. Och hon känner sig trygg i detta. När någon varit med om något stort, vill hon gärna dela med sig. Så var det också för Maria. Hon beger sig till Judéen och möter sin äldre släkting Elisabet. Elisabet bär Johannes i sitt liv och Maria bär Jesus. När Elisabet får höra Marias hälsning, sparkar barnet till av fröjd i henne och Elisabet uppfylls av helig Ande och ropar med hög röst: Välsignad är du mer än andra kvinnor, och välsignat det barn du bär inom dig. Lagg märke till vad som här sker. Genom Guds Ande födes Jesus i Marias liv. Maria som nu bär Jesus i sitt liv, möter Elisabet som bär Johannes i sitt liv. Detta är första gången som Johannes och Jesus möts. Maria som bär Jesus inom sig för förmedla helig Ande och djupglädje till Elisabet. Elisabets barn skall uppfyllas av helig Ande redan i moderlivet, hade ängeln sagt till Sakarias (Luk 1:15). Är det kanske nu som det ordet uppfylls? Men nu gäller det oss. Det nya Jesus-livet dresseras inte fram i våra liv. Det födes fram. Det är Jesus som vill ta sin boning i oss. Han vill sitta på tronen i våra liv.

Har vi inte här som i ett nötskal vad hela kristendomen innebär? När jag bär Jesus inom mig, då kan Jesus i mig förmedla helig Ande och djupglädje till dem jag möter. Om vi undrar över hur vi någonsin ska kunna klara att förmedla Jesu liv till andra, får vi samma svar som Maria fick:

Helig Ande skall komma över dig
och den Högstes kraft skall vila över dig
(Luk 1:35)

4. Vår reaktion Jesus är avlad av den helige Ande. Det betyder i klartext att Jesus föddes hit till jorden genom ett ingripande av Gud själv. Josef är inte Jesu far. Endast hans fosterfar. Vem kan begripa det? Det finns nog ingen som gör. Ängeln Gabriel har dock förklarat detta under så här: Ty ingenting är omöjligt för Gud. Nu vill denna lära - lika lite som någon annan lära i Bibeln - plåga våra hjärnor. Den vill tala in en tröst i våra hjärtan. Denna lära om att Jesus är avlad av den helige Ande, är i Bibeln inte någon påträngande lära, som säger att det här är du tro för att vara en kristen. Men den finns där. Och den finns där som en ros som slår ut till vår glädje och den ger ifrån sig en doft av salighet. Denna lära uttrycker det som Jesu vänner i alla tider förstätt när de en längre tid har levat tillsammans med Jesus:

Jesus är inte bara en verklig människa
och en märklig människa.

Han är verklig Gud! Det betyder: Gud har inte glömt bort oss. Han har letat sig fram till oss. Gud är hos oss. Genom Jesus. Jesus är född av Jungfrun Maria. Detta betyder att Jesus är en människa som vi. Han vet vad det vill säga att leva här på jorden. Det ligger en stor och rik tröst i detta. Maria, en enkel tonårsflicka från Nasaret, blir Guds redskap, när han vill komma till oss. Jesus är SANN GUD.

Han är verklig Gud.
Han kan hjälpa oss.

Han har himmelska resurser till sitt förfogande. Jesus är SANN MÄNNISKA.

Han är en verklig människa.
Han känner alla våra problem.

Han är vår broder,
som vi vågar gå till med allt som är svårt. Jesus är ROSEN
som Sv Psalm 113:3 sjunger om: Den späda rosen fina,
som doftar salighet
i mörkret skall den skina,
besegra dunkelhet.

SANN GUD och MÄNSKA SANN
oss arma människor frälsa

Från synd och död han kan. Jag har en god vän som heter Martin i förnamn. Han levde på 1500-talet. Han har uttryckt dethär med vem Jesus är på genialt sätt: Jag tror att Jesus Kristus, sann Gud,
född av Fadern i evighet
och tillika sann människa,
född av jungfrun Maria, är min Herre.

5. Sjung lovsång med Maria När Maria varit hos Elisabet sjunger hon en lovsång. Vi ser henne framför oss. Hennes ögon är riktade uppåt. Hon lyfter händerna. Hennes kropp rör sig. Hon dansar. Hon sjunger. Hon gnolar. Hon jublar. Hennes kropp, hennes själ hennes ande är med i lovsången. Min själ prisar Herrens storhet,
min ande jublar över Gud, min frälsare:

Han har vänt sin blick
till sin ringa tjänarinna.

Från denna stund skall alla släkten prisa mig salig:

stora ting låter den Mäktige ske med mig,
Hans namn är heligt,
och hans förbarmande med dem som fruktar honom
varar från släkte till släkte.
Han gör mäktiga verk med sin arm,
Han skingrar dem som har övermodiga planer.
Han störtar härskare från deras troner,
och han upphöjer de ringa.
Hungriga mättar han med sina gåvor,
och rika skickar han tomhänta bort.
Han tar sig an sin tjänare Israel
och håller sitt löfte till våra fäder:
att förbarma sig över Abraham
och hans barn, till evig tid.

(Lukas 1:46-55)

6. Möte med Maria Mycket av det som Lukas berättar om har han nog fått från Maria. Det var säkert många som frågade Maria Bland dem var också Johannes Larsson. Han var sex år då han träffade Maria och frågade henne om allt det som hänt i Nasaret. Och när Maria berättar att ängeln kallade henne högt benådad frågar Johannes Larsson vad det betydde. Maria funderar en stund och så svarar hon: "Tänk på en vanlig liten träask, inte särskilt fin alls. Så kommer världens rikaste man och lägger världens dyrbaraste pärla i den. Då kan man säga att asken är högt benådad. Jag är en sådan ask. Jag fick ta emot och förmedla världens dyrbaraste gåva". (En som träffat Johannes Larsson är Lars Collmar, som berättar om detta i boken "Evangelium enligt Johannes Larsson").